

En væsentlig begrænsning i driftsudgifterne ville derimod utvivlsomt kunne opnås ved en omfattende udskiftning af dem af tjenestemotorkøretøjerne, som på grund af slid og ælde medfører uforholdsmæssig store reparationsudgifter. Ca. halvdelen af de 437 tjenestemotorvogne er fra tiden indtil 1940 og koster i reparationer gennemsnitlig 3 000—4 000 kr. årlig (ved en kørsel på ca. 22 000 km), medens en ny motorvogn (årgang 1946) i gennemsnit med samme kørsel kun koster 700 kr. årlig. De nuværende importbegrænsninger har imidlertid hidtil umuliggjort tanken om en mere omfattende udskiftning.

Til udskiftning af tjenestemotorkøretøjer var af rigspolitichefen for finansåret 1949—50 foreslået bevilget 400 000 kr. Forslaget er af justitsministeriet reduceret til 200 000 kr. hvilket kun vil muliggøre udskiftning af ca. 25 vogne. Når der på finansloven for indeværende finansår kun optages en bevilling på 100 000 kr., skyldtes dette navnlig, at der ved reduktionen af motorparken gennem afhændelse af motorkøretøjer fremkom midler, som sammen med det bevilgede beløb kunne anvendes til udskiftning af de tilbageværende motorvogne. Dette forhold vil ikke fremtidig gøre sig gældende i nævneværdigt omfang, da nedsættelsen af motorkøretøjernes antal som ovenfor fremhævet nu i det væsentlige er afsluttet.

Det tilføjes, at justitsministeriet må forbeholde sig, såfremt der i løbet af finansåret 1949—50 måtte vise sig muligheder for en forøget import af motorkøretøjer og dermed også for en rigeligere tildeling af indkøbstilladelser til politiet, at fremkomme med forslag om på forventet efterbevilling på tillægsbevillingsloven at anvende et betydeligt beløb til yderligere udskiftning af udslidte motorkøretøjer, idet en sådan udskiftning, som det vil fremgå af foranstående, både er hårdt tiltrængt og vil være økonomisk meget fordelagtig gennem besparelser i reparationsudgifter.

BUSCH-JENSEN.

N. Schaumburg-Christensen,
fg.

Til folketingets finansudvalg.

Svarskrivelse:

Justitsministeriet. København, den 14. januar 1949.

Journ. nr. D. f. F. 2¹/1948.

I skrivelse af 9. december 1948 har folketingets finansudvalg under henvisning til finanslovsforslaget for finansåret 1949—50 § 19 IV. C. 9. Fængselsvæsenets forsorgskontor for personer dømt efter straffelovstillægget af 1. juni 1945, udbedt sig oplysning om grunden til de forholdsvis store beløb til administration og honorarer i sammenligning med understøttelsesbeløbet.

Foranlediget heraf skal man oplyse følgende:

Til det nævnte kontor har man for det pågældende finansår foreslået bevilget et beløb af ialt 160 000 kr., der fordeler sig med 85 000 kr. til administrationsudgifter, 40 000 kr. til honorarer til tilsynsførende og 35 000 kr. til understøttelse m. v. til løsladte, og man har samtidig oplyst, at man regner med i det pågældende finansår at skulle føre tilsyn med ca. 3 000 prøveløsladte, og at der skal beskikkes lokale tilsynsførende i ca. 800—900 tilfælde. Man har derhos anslået antallet af løsladelser til ca. 200, men man har endvidere regnet med at måtte yde understøttelserne til en del af de tidligere prøveløsladte, der senere i prøvetiden får brug for hjælp.

Ved opførelsen af de ovennævnte beløb har man fulgt de samme retningslinier, som blev lagt ved forsorgskontorets oprettelse, jfr. skrivelse herfra af 14. juni 1946, som er tiltrådt af det ærede finansudvalg ved skrivelse af 28. juni 1946, aktstk. nr. 621. Som det fremgår af denne skrivelse, skulle der oprettes et særligt kontor i København, som skulle fungere dels som hjælpekontor for de enkelte anstalter ved fremskaffelse af egnede tilsynsførende og ved fremskaffelse af oplysninger til brug for de enkelte sager, dels som selvstændig tilsynsinstitution, der skal kunne overtage tilsynet med de i København og nærmeste omegn bosatte

Udvalgenes betænkninger m. m.